

Kako izgleda moja održiva škola budućnosti?

Kristina maštovito kritikuje školu jer uči ono što joj ne treba. Želi da obrazovanje bude praktično i prilagođeno interesima učenika. Za sebe zamišlja nastavu u veterinarskoj stanici, gdje bi učila kroz rad sa životinjama – prava „škola za život“.

Učenički eseji na temu:

KAKO IZGLEDA MOJA ODRŽIVA ŠKOLA BUDUĆNOSTI?

Obrazovna inicijativa za održivu
budućnost & Klubovi kritičkog mišljenja

Piše: Kristina Antunović

JU Prva osnovna škola Srebrenik

Prva sam na redu, prvi sat, ponedjeljak, matematika. Cijeli vikend sam se pripremala, a imam osjećaj da ne znam ništa. Sve mi je isparilo iz glave. Kao da će mi sva ta geometrija trebati?! Pa, ljudi moji, baviti ću se veterinom!

Sva ta tehnologija služi da nam služi, valjda. Zašto se moramo, kao prvi Homo sapiensi, baviti napornim stvarima? Fino postavimo pitanje, unesemo podatke, dobijemo odgovor. To je škola budućnosti! Natjerati strojeve da rade dosadne stvari, a mi da se bavimo životnim zanimanjem, psima naprimjer.

Moja nastava bi trebala biti u veterinarskoj stanici. Radila bih sa životinjama, a ne sa linijom, šestarom, knjigom... Mislim da bih brže učila kad bi psi više mahali repom, lizali mi ruke, gledali me svojim bistrim očima. Kakva crna ocjena?! Uspjeh bi bio ako dam vakcinu, izmjerim temperaturu, izvagam psa, stavim kapi u oči, skratim kandžice. Ta mi matematika treba! Koliko mililitara, koliko stepeni, koliko kilograma, koliko kapi, koliko centimetara...?

Pacijent bi bio zadovoljan, a ja sretna! Pravi finski model. Nastava prilagođena učeniku, tj. meni. Ovako, niko me ne pita šta bih da učim i znam. Zar nisam ja važna u tom obrazovnom sistemu? Mogu li uzeti samo ona znanja koja mi trebaju? Čini mi se da svi slijede samo neki protokol. A mi?

Azra bi da bude frizerka. Hemija joj je toliko teška da se ozbiljno dvoumi... Zar stvarno treba toliko hemije da se ofarba kosa? I što je najsmješnije, ona farba mamu bez problema i bez udžbenika Hemija.

Mislim da su svi predavači (znate već: učitelji, nastavnici, profesori, asistenti...) mišljenja da je njihov predmet za život najvažniji...

I ja imam mišljenje, ako ko pita. Odabрати jedan temeljni predmet i dva dopunska, ostali fakultativno. Sve preostalo vrijeme – pravac veterinarska. To bi bio život, mislim „škola za život“...

Tags

Poučavanje

Collections

Inspiriraj druge